RICHTLIJN VAN DE COMMISSIE

van 30 juli 1981

tot wijziging van de Richtlijnen 71/250/EEG, 71/393/EEG, 72/199/EEG, 73/46/EEG, 74/203/EEG, 75/84/EEG, 76/372/EEG en 78/633/EEG houdende vaststelling van gemeenschappelijke analysemethoden voor de officiële controle van diervoeders

(81/680/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 70/373/EEG van de Raad van 20 juli 1970 betreffende de invoering van gemeenschappelijke bemonsterings- en analysemethoden voor de officiële controle van diervoeders (1), laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van Griekenland, inzonderheid op artikel 2,

Overwegende dat de bijlage bij de eerste Richtlijn 71/250/EEG van de Commissie van 15 juni 1971 betreffende gemeenschappelijke analysemethoden voor de officiële controle van diervoeders (2) bepalingen bevat voor de algemene toepassing van de analysemethoden die zijn omschreven in Richtlijn 71/250/EEG en in de Richtlijnen 71/393/EEG (3), 72/199/EEG (4), 73/46/EEG (5), 74/203/EEG (6), 75/84/EEG (7), 76/372/EEG (8) en 78/633/EEG (9) van de Commissie houdende vaststelling van gemeenschappelijke analysemethoden voor de officiële controle van diervoeders ; dat echter in een aantal van deze richtlijnen is bepaald dat deze algemene voorschriften niet van toepassing zijn op de analysemethoden die betrekking hebben op toevoegingsmiddelen in diervoeders ;

Overwegende dat het noodzakelijk is gebleken deze algemene voorschriften zodanig aan te passen dat zij zonder onderscheid gelden voor de analyse van alle bestanddelen van diervoeders ; dat bijgevolg de bepalingen van de betrokken richtlijnen dienovereenkomstig moeten worden gewijzigd ;

Overwegende dat de in deze richtlijn vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Comité voor diervoeders,

(1) PB nr. L 170 van 3. 8. 1970, blz. 2.
(2) PB nr. L 155 van 12. 7. 1971, blz. 13.
(3) PB nr. L 279 van 20. 12. 1971, blz. 7.
(4) PB nr. L 123 van 29. 5. 1972, blz. 6.
(5) PB nr. L 83 van 30. 3. 1973, blz. 21.
(6) PB nr. L 108 van 22. 4. 1974, blz. 7.
(7) PB nr. L 32 van 5. 2. 1975, blz. 26.
(8) PB nr. L 102 van 15. 4. 1976, blz. 8.
(9) PB nr. L 206 van 29. 7. 1978, blz. 43.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

De eerste Richtlijn 71/250/EEG van de Commissie wordt als volgt gewijzigd :

1. Aan artikel 1 wordt de volgende alinea toegevoegd :

   „De algemene bepalingen in deel 1 van de bijlage gelden voor de analysemethoden die zijn vastgesteld overeenkomstig Richtlijn 70/373/EEG van de Raad.".

2. In de bijlage wordt deel 1 „Inleiding" vervangen door de tekst van de bijlage bij deze richtlijn.

Artikel 2

Het tweede lid van artikel 1 van de tweede Richtlijn 71/393/EEG van de Commissie vervalt.

Artikel 3

Het tweede lid van artikel 1 en van artikel 2 van de derde Richtlijn 72/199/EEG van de Commissie vervalt.

Artikel 4

Het tweede lid van artikel 1 en van artikel 2 van de vierde Richtlijn 73/46/EEG van de Commissie vervalt.

Artikel 5

Het tweede lid van artikel 1 en van artikel 2 van de vijfde Richtlijn 74/203/EEG van de Commissie vervalt.

Artikel 6

Het tweede lid van artikel 1 van de zesde Richtlijn 75/84/EEG van de Commissie vervalt.

Artikel 7

Het tweede lid van artikel 1 van de zevende Richtlijn 76/372/EEG van de Commissie vervalt.

Artikel 8

Het tweede lid van artikel 1 van de achtste Richtlijn 78/633/EEG van de Commissie vervalt.

Artikel 9

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden die nodig zijn om op 1 december 1981 aan deze richtlijn te voldoen en stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 30 juli 1981.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Gaston THORN

BIJLAGE

„BIJLAGE

1. ALGEMENE BEPALINGEN BETREFFENDE ANALYSEMETHODEN VOOR DIERVOEDERS

A. BEREIDING VAN MONSTERS VOOR ANALYSE

1. **Doel**

De hieronder beschreven werkwijzen hebben betrekking op het voor analyse gereed maken van, na monstername, naar de controlelaboratoria gezonden monsters, in overeenstemming met de bepalingen welke zijn vastgesteld in de eerste Richtlijn 76/371/EEG van de Commissie van 1 maart 1976 houdende vaststelling van gemeenschappelijke bemonsteringsmethoden voor de officiële controle van diervoeders [1].

Deze monsters moeten zodanig bereid worden dat de afgewogen hoeveelheden, zoals in de analysemethoden is voorzien, homogeen zijn en representatief voor de eindmonsters.

2. **Voorzorgsmaatregelen**

Alle noodzakelijke bewerkingen moeten zodanig worden uitgevoerd dat verontreiniging van het monster en veranderingen in de samenstelling zoveel mogelijk worden vermeden. Het malen, mengen en zeven moet zo snel mogelijk gebeuren onder zo gering mogelijke blootstelling van het monster aan lucht en licht. Vermijd het gebruik van maaltoestellen welke het monster aanmerkelijk kunnen verwarmen. Voor voeders die bijzonder gevoelig zijn voor warmte, wordt malen met de hand aanbevolen. Ook moet er voor gewaakt worden dat het maaltoestel zelf niet de oorzaak van verontreiniging met sporenelementen vormt.

Als de bereiding niet kan plaatsvinden zonder dat er duidelijke veranderingen in het vochtgehalte van het monster optreden, moet het vochtgehalte vóór en na de bereiding worden bepaald volgens de methode die is vastgelegd in deel 1 van de bijlage bij de tweede Richtlijn 71/393/EEG van de Commissie van 18 november 1971 betreffende de vaststelling van gemeenschappelijke analysemethoden voor officiële controle van veevoeders [2], zoals gewijzigd door Richtlijn 73/47/EEG van de Commissie van 5 december 1972 [3].

3. **Werkwijze**

Meng het eindmonster grondig, hetzij mechanisch hetzij met de hand. Verdeel het monster in twee gelijke porties (indien mogelijk met de vierendeelmethode). Bewaar de ene portie in een geschikt schoon en droog vat, dat voorzien is van een luchtdichte stop, en bereid de andere portie, of een representatief deel van ten minste 100 g daarvan, als hieronder is aangegeven.

3.1. *Voeders die als zodanig gemalen kunnen worden*

Zeef, tenzij in de analysemethoden anders is aangegeven, het gehele monster door een zeef met openingen van 1 mm (overeenkomstig aanbeveling ISO R565), zo nodig namalen. Maal niet te fijn.

Meng het gezeefde monster en verzamel het in een geschikt schoon en droog vat, dat is voorzien van een luchtdichte stop.

3.2. *Voeders die gemalen kunnen worden na droging*

Droog het monster, tenzij in de analysemethoden anders is aangegeven, zo ver dat het vochtgehalte tot 8-12 % is teruggebracht, overeenkomstig de voorlopige droogmethode, welke beschreven is onder punt 4.3 van de hierboven in paragraaf 2 vermelde vochtbepalingsmethode. Ga dan verder te werk als in paragraaf 3.1.

3.3. *Vloeibare of halfvloeibare voeders*

Verzamel het monster in een geschikt schoon en droog vat, dat voorzien is van een luchtdichte stop. Meng het grondig, vlak voor de hoeveelheid voor analyse wordt afgewogen.

---

[1] PB nr. L 102 van 15. 4. 1976, blz. 1.
[2] PB nr. L 279 van 20. 12. 1971, blz. 7.
[3] PB nr. L 83 van 30. 3. 1973, blz. 35.

3.4. *Andere diervoeders*

Monsters die niet volgens een van de bovenstaande methoden kunnen worden bereid, moeten worden behandeld volgens een andere werkwijze, die zodanig is dat in ieder geval de voor de analyse afgewogen hoeveelheden homogeen zijn en representatief voor de eindmonsters.

4. **Bewaren van monsters**

Bewaar de monsters bij een temperatuur die hun samenstelling niet zal beïnvloeden. Monsters die bestemd zijn voor de analyse van vitaminen of produkten die bijzonder gevoelig zijn voor licht moeten worden bewaard in bruine glazen vaten.

B. BEPALINGEN BETREFFENDE IN DE ANALYSEMETHODEN GEBRUIKTE REAGENTIA EN APPARATUUR

1. Tenzij in de analysemethoden anders is aangegeven, moeten alle reagentia voor analysedoeleinden analytisch zuiver zijn (p.a.). Bij het bepalen van spoorelementen moet de zuiverheid van de reagentia gecontroleerd worden door een blancoproef; afhankelijk van de verkregen uitkomst, kan verdergaande zuivering van reagentia nodig zijn.

2. Elke in de analysemethoden genoemde handeling waar het gaat om bereiding van oplossingen, verdunning, spoelen of wassen, zonder dat de aard van het gebruikte oplosmiddel is aangegeven, houdt in dat water moet worden gebruikt. Als algemene regel geldt dat water moet zijn gedemineraliseerd of gedestilleerd. In bepaalde gevallen die in de analysemethoden nader worden aangeduid moet het een speciale zuiveringsbehandeling hebben ondergaan. Water dat gebruikt wordt voor de bepaling van spoorelementen moet twee maal worden gedestilleerd in boorsilicaat- of kwartsapparatuur of twee maal zijn behandeld op een ionenwisselaar.

3. Van de standaardapparatuur, die normaal in de controlelaboratoria aanwezig is, worden slechts speciale instrumenten en toestellen of apparatuur waaraan bijzondere eisen zijn gesteld in de analysemethoden vermeld. Deze moeten schoon zijn, vooral wanneer het gaat om de bepaling van kleine hoeveelheden stof.

C. TOEPASSING VAN ANALYSEMETHODEN EN WEERGAVE VAN DE RESULTATEN

1. In het algemeen wordt voor de bepaling van elk bestanddeel in diervoeders één analysemethode vastgesteld. Wanneer er meer methoden zijn opgegeven, moet de door het controlelaboratorium gebruikte methode in het analyserapport worden aangegeven.

2. Het in het analyserapport vermelde resultaat is de gemiddelde waarde uit ten minste twee, op aparte porties van het monster uitgevoerde bepalingen, met voldoende herhaalbaarheid.

Het resultaat moet worden opgegeven op de in de methoden vastgelegde wijze, met een passend aantal significante cijfers en waarbij zo nodig rekening wordt gehouden met het vochtgehalte van het eindmonster voor de behandeling."